

יורם

לפני כמה שנים למשרדו, פיצח את הקופה, הפתק עם הכסף. עתה ביקש, לדבריו, בעל משרד הכרטיסים את כספו בחזרה. לא הסי תפק בבקשה, איים כי יתנקם בו אם יסרב לשלשל לידיו את הכסום.

לפני שב עיים נתקל בו לנדסברגר בפעם האחרונה. הוא ניסה להתחמק, אבל יריבו לא הניח לו, הודיע כי הפעם אין הוא מבקש, אלא נותן אולטימטום.

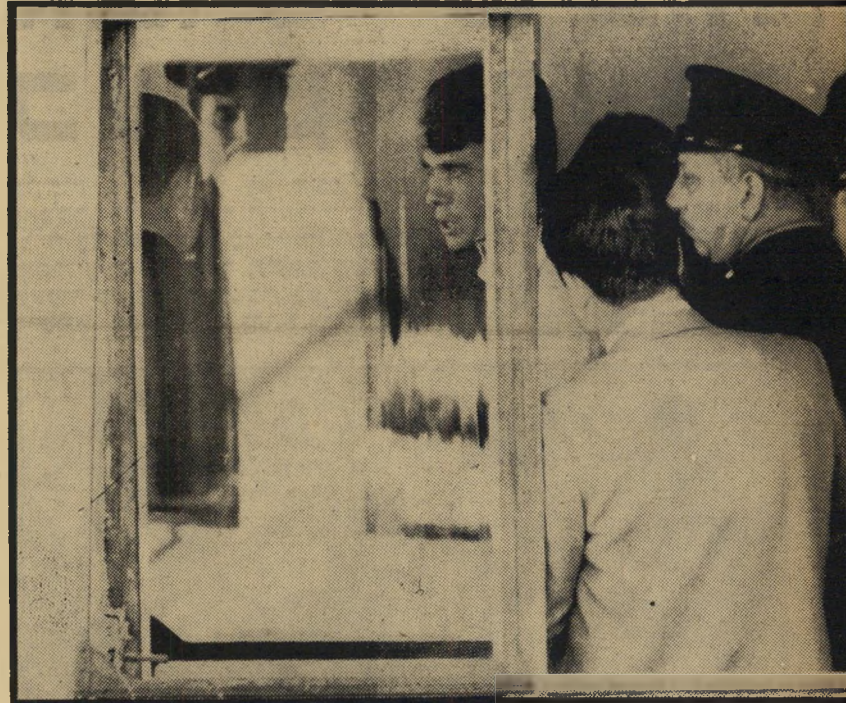
„אותו אדם וחבריו תפסו אותי סמוך לחצות, כשהייתי בדרך אל אחותי שגרה בקירבת מקום, התנפלו עלי והיכו אותי“, הסביר יורם.

הוא טען כי הארבעה התנפלו עליו מי אחר, היכו אותי, השאירו אותו בגינה מע לף וזב דם.

הידיעה בדבר מעצרו התפשטה במהירות, עוררה בקרב חבריו את השאלה האם מת נכלת המשטרה ליורם, על־מנת למרר את חייו. רק יוש אחד היה מוכן השבוע להישבע כי אכן יש בפעולת המשטרה מידה של סאדיזם ורוע־לב: לנדסברגר עצמו.

„מאז שעזבתי את בית־הסוהר, והורתי למוסב, הם לא נותנים לי מנוח. אף פעם לא שכתו לי את העבר. בעיניהם הייתי רשע נשאתי פושע מועד“, התמרמר יורם.

הוא סיפר כי במשך השנה האחרונה

חזרה לבית המשפט

אחרי הפסקה של שנה וחצי, חזר השבוע יורם לנדסברגר לבית־המשפט, הפעם כחשוד בשמאל) מנסה להפריך את דבריו נציג המשטרה.

לפי עיר פצוץ וזב דם שכב אין־אונים בין סכך שיחים, בנינה שינקין בתל־אביב. סיוור שיגרתי של המדור לעיקוב ולי בילוש, שחצה את הגן, נתקל בדמות ה־ שרועה על הארץ. השוטרים גחני מעליה, האירו את פניה בפנס. „יורם לנדסברגר!“ נפלטת קריאת־אפתעה מפיו של אחד ה־ בלשים.

לנדסברגר (23) המשיך לשכב ללא־ניע, לא הבחין בתכונה שמסביבו. חזוה שחת דם. בשתי יויו, סמוך לפרקים, נראו שתי חברות גדולות.

כעבור חצי שעה עמדה הנפה הצפונית על רגליה. אחת הדמויות המפורסמות בי יותר בתולדות משטרת־ישראל ישבה שוב, אחרי פרקיזמן קצר, בחזרה־החקירות, כי חשודה בפשע.

★★★
גנבים בקידה

החילה היה המום. אחר התאושש, ענה במחיות לשאלות שהוצגו לו. הסי ביר כי הוא מבקש לראות עורך־דין לפני שיהיה עליו לענות לשאלות החוקרים.

שעה קלה לפני סיוור המשטרה נתקל בצעיר, צילצל הטלפון במוקד המשטרה. קול רדום למחצה הודיע כי אלמונים ניסו לפרוץ לחנות־הכרטיסים ברחוב המלך גיורג פינת סימטה אלמונית.

שוטרי הנייט שמיהרה למקום הספיקו עוד להבחין בארבעה צעירים שנמלטו מה־ מקום. שלושה נמלטו לכיוון הרחוב הפתוח, הואיל והרביעי פנה לכיוון החצר הגדולה, עבר בקפיצה את הגדר, רץ לעבר השיחים. שני שוטרים רדפו אחריו, הבחינו בצלילת

סיבורה של רונית אפולו

ארוסתו של יורם לנדסברגר

מה הם רוצים

הכרתי אותו כמה שבועות אחרי ש־ יצא מבית־הסוהר. בפעם הראשונה ראיתי אותו עובר ברחוב, ליד המשרד שבו עבדתי כפקידה. הוא עבר ברחוב, התעכב ליד חלון־ראויה, והמשיך בדרך. יצאתי מהמשרד והסתכלתי אחריו. הוא הסתובב וראה אותי. הסממתי קצת, וחזרתי למשרד. „הוא עובר כאן כמעט כל יום“, סיפרה לי אחת החברות שעובדות עימי במשרד.

למחרת הוא היה שוב ליד המשרד. רציתי לגשת אליו, לשאול אותו מי הוא. אבל התביישתי. זה לא יפה שבחורה תתחיל עם בחור, אפילו אם הוא מוצא חן בעינייה. אחרי כמה ימים הצלחתי לקשור אותו שיחה. הוא אמר לי ששמי יורם, אבל לא ידעתי שהוא כל־כך מפורסם. בפעם הראשונה שי יצאתי איתו הוא גילה לי את הסוד. גיהלנו שיחה רגילה, כשהוא אמר לי פתאום: „אני יורם לנדסברגר!“ לא ידעתי למה הוא הר סיף את שם משפחתו, אבל הוא אמר מייד כי הוא נורא מפורסם, ושכל העיתונים כתבו עליו. ניסיתי להיזכר אם שמו מוכר לי, אבל לא הצלחתי. שמעתי, זמנם, על צעיר שברח מבית־הסוהר עם פרקש, אבל עד אז לא ידעתי עליו הרבה.

★★★
האישה החדש

בפגישה הבאה הוא הביא לי גליון של העולם הזה. שם היו הרבה תמונות שלו, עם סיפור ארוך מאד. הכותרת היתה: „אני אדם חדש.“ עוד באותו יום סיפר לי יורם על העבר

ניסתה המשטרה לייחס לו כמה עבירות, עצרה אותו פעמיים, הבטיחה לו כי „אם לא הפעם, אז בפעם הבאה!“ לנדסברגר סיפר עוד כי לפני כמה חודשים נעצר שעה שחזר לביתו, הובל לחקירה, שוחרר במקום כשהצליח להוכיח אליביו.

לדברי המשטרה, התאים תיאור זה ללב־יו של לנדסברגר, שעה שנמצא שרוע בי גינת שינקין. נציג המשטרה, שייחס את ה־ שיד ליורם לנדסברגר, ביקש השבוע משר פטה־שולם התל־אביבי חיים שטיינברג ל־ הוציא נגדו פקודת־מעצר, טען כי החשוד ביים התעלפות בגינה וכי אנשי המדור המרכזי ראו אותו קודם־לכן יוצא ממנה.

★★★
טבעת ישעון

יורם טען, לעומת־זאת, כי לא ידוע לו דבר על נסיון שוד, וכי מאז שיצא מבית־הסוהר, לפני למעלה משנה, לא חזר עוד אל דרך הפשע. מול הסיפור המשטרתי ה־ מרתק היתה בפיו גירסה לא־יפחות מרתקת. הוא סיפר כי בעל משרד־כרטיסים תל־אביבי, הידוע כאדם אלים, ניסה לסחוט ממנו אלפים לירות, בטענה כי הוא פרץ

האימוץ שלא הצליח

לפני כשנה פתח יורם לנדסברגר דף חדש בחייו. זוג חשוך־לילים, שגורלו נגע לליבו, החליט לאמץ. השבוע התברר כי האימוץ לא הצליח. בתמונה: יורם והאשה המאמצת.

שלו, על התקיפה שבה ישב בבית־הסוהר, ואיך החליטה משפחה תל־אביבית לאמץ אותו לבן, ולהפוך אותו מפושע מצעד ל־ בחור נורמאלי שעובד ומתפרנס בכבוד. הוא באמת היה או בחור נורמאלי שעובד וחיי כמו כולם.

כרגע זה הרגשתי שאני באמת אוהבת אותו. ידעתי שזה האיש שחיפשתי כל חיי. אמרתי לו זאת, אבל הוא הסתכל בי ושחק. לעולם לא אשכח את המבט הזה ואת ה־ שתיקה, שאמרה יותר מכל מיני מלים יפות.

במשך השבועות הקרובים ראו איתנו הר־ בה בדיונוגוף. לפני שהכרתי אותו הייתי רובצת בבתי־הקפה כמעט כל ערב. כל ה־ חברות שראו אותי עם יורם קינאו בי נרא. כולן אמרו שהוא בחור נורא נחמן, והוסיפו, מאחורי גבי כמובן, שלא מגיע לי לצאת עם בחור כמותו.

★★★
„או הם או אני“

יום אחד הוא סיפר לי שהמאמצים שלו אינם מרוצים ממני. לא ידעתי איך הם יכולים לומר לו דבר כזה, כי הם לא ראו אותי ולא ידעו מי אני. זמרתו לו שאשמח להכיר אותם ולשנות את דעתם, אבל הוא אמר לי שהם לא רוצים לראות אותי. אחר־כך הבנתי שהם לא מרוצים ממני, מפני שבגללי היה יורם מאחר לשוב הביתה. אנתנו היינו מבלים עד שעות מאוחרות, ולפעמים היינו חוזרים ממועדון־לילה לפנות בוקר. יורם לא היה יכול לקום בבוקר

בפעם השניה נעצר לכמה שעות, שוחרר לאחר שנדרש לעזוב את תל־אביב תוך ארבעים ושמונה שעות. „לא היתה לי ברירה“, עזבתי את העיר ויודתי לאילת. הם לקחו ממני, בתור ערבוך, טבעת ושעון, החזירו לי